

Ohlášky – neděle 12. 1. 2025

Dnes prožíváme **Svátek Křtu Páně**.

- Pátek 17. 1. – **Památka sv. Antonína, opata**
- Sobota 18. 1. – **Památka Panny Marie, Matky jednoty křestanů**
- Příští neděle 19. 1. 2025 bude **2. neděle v mezidobí**.

- Příští neděle 19. 1. 2025 je 3. neděle v měsíci, bude **mše sv v Sulejovicích** v 8:00.
- **Kurz Up2Me pro mládež** (12-14 let) 5 víkendů od 24. 1. 2025 pořádá centrum v Příchovicích. Povzbuzuji rodiče, aby neváhali tam děti přihlásit.
- 18. 1. 2025 v závislosti na sněhových podmínkách se připravuje mírné turistické **Běžkování okolo Cínovce**. Zájemci hlase se. Láďa
- 24.1.25 18:00 **Večer chval v Kapli ve věžáku**.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 7 (2025)
12. 1. 2025

Svátek Křtu Páně

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

41. Kristovo lidství (Pane, dej, ať dokážu vnímat jako ty) III

Kristův hněv

Tehdy Ježíš mluvil k zástupům i k svým učedníkům: „Na stolici Mojžíšově zasedli zákoníci a farizeové: proto číňte a zachovávejte všechno, co vám řeknou; ale podle jejich skutků nejednejte: neboť oni mluví a nečiní. Svazují těžká břemena a nakládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky konají tak, aby je lidé viděli: rozšiřují si modlitební řemínky a prodlužují trásně, mají rádi přední místa na hostinách a přední křesla v synagógách, líbí se jim, když je lidé na ulicích zdraví a říkají jim „Mistře“[...] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Podobáte se nabíleným hrobům, které zvenčí vypadají pěkně, ale uvnitř jsou plné lidských kostí a všelijaké nečistoty. Tak i vy se navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste samé pokrytectví a nepravost.“ (Matouš 23,1–7, 27–28)

Kristus, člověk míru, se v evangeliu dokázal hrozně rozčítit. Výroky, které adresoval náboženským činovníkům své doby, byly velmi tvrdé a nesmlouvavé. On, svobodný muž, který překypoval láskou od hlavy k patě, byl zavražděn kněžími své doby, kteří mu nikdy neodpustili jeho veřejné projevy. Co mu na nich vadilo? Jejich pokrytectví; fakt, že jejich činy nebyly v souladu s jejich řečmi: „Říkají a nečiní“; moc a zájmy, které si ti pitomci realizovali na těch, kdo je poslouchali; hloupá pravidla, která tihle činovníci odvozovali ze svatého textu Starého zákona, aby mohli ostatní utlačovat, zotročovat a deptat.

Za dva tisíce let poté nedošlo k žádné změně. Ještě dnes je pro všechny náboženské činovníky na světě aktuální tento výrok F. Varona: „Největší zvrhlost moci můžeme vidět u moci náboženské, jejíž schopnost ovládat a ničit je o to větší, že se odvolává na Boha.“

Vlastně kněz, disponující přesnou znalostí Boha, představuje pro chudáky, kteří ho hledají, něco magického a fascinujícího. Můžeme a musíme jim dávat odpovědi. To je náš úkol. Jestliže svého postavení využijeme, abychom je deptali, stane se naše náboženství „opiem lidstva“. Když se budeme hledat v chudákovi, který se ptá, Boží pohled, pak budeme služebníky Slova a budeme

ho předávat v celé jeho čistotě. Čím dál víc slýchám tu děsnou větu: „Nesnáším všechna náboženství.“ Církev bývá občas v nenávisti kvůli některým jejím služebníkům, to bychom měli uznat, ale nesmí se generalizovat. Já sám cítím bezmeznou lásku k církvi, která nám přináší důstojnost, svobodu a snaží se, aby každý z nás pociťoval zodpovědnost ve jménu Krista.

Představitelé náboženství, kteří dnes exkomunikují, místo aby se chovali vstřícně a měli za jediný požadavek lásku, jsou pokrytci a lháři. Mlátit druhému o hlavu přísná a složitá pravidla znamená dělat z Boha nesmiřitelného zákonodárce. A je to ještě horší, když se Boží zákony falzifikují. To znamená Boha pro člověka, který ho tak obtížně a složitě hledá, doslova masakrovat.

Rouhání

Bin Ládin a jeho stoupenci nezlomili pýchu Američanů, když jim zničili dva mrakodrapy jakožto symboly jejich všemocnosti. Pošpinili však v srdcích tisíců lidských bytostí představu o Bohu lásky a míru. Odvážit se zahubit tři tisíce nevinných lidí ve jménu Boha je nejhorší rouhání.

Muslimové mi řekli: „Stále věřím v Boha. Ale změním literaturu. Není možné, aby Korán, kniha, kterou Bin Ládin ospravedlňuje tenhle hrozný čin, byl svatou knihou!“

Ten americký křesťan, který se odvážil zabít lékaře provádějícího potraty, byl stejně zvrácený případ. Spáchal ten zločin ve jménu Bible.

Naše církev má ještě ve svých řadách zmije a kobry se smrtícím jedem. Stále mohou u křesťanů zahubit vnímání Boží lásky. My kněží bychom je měli jasně odsoudit...

Ale lépe, než odsouzení bude v naší církvi svědčit o svobodě a lásce, dvou nejkrásnějších pojmech z evangelia, naše blízkost u těch, kteří nejvíc trpí.

(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 4. kapitola Ježíš Kristus, prima chlap)

Texty k rozjímání – 1. týden v mezidobí

Neděle 12. 1. – Lk 3,15-16.21-22: Kristův křest je velkým startem. Od této chvíle je Ježíš veřejně znám a také sledován. Lidé očekávají, že Bůh zasáhne,

vstoupí do dějin. Ale jak to bude konkrétně? Poznáme toho, kterého pošle? Přichází učitel, nenápadný, bez moci, slávy, vojsk. Mnozí se ptají: „Může tento člověk něco změnit?“ Ježíš ale nepřichází se svojí lidskou mocí. Jeho silou je povolání, pozvání nebeského Otce. Bůh ho posílá, Bůh je s ním, Bůh je v něm... On, Ježíš, je Boží Syn! Tato autorita dává hlásání evangelia zcela jinou dimenzi.

Pondělí 13. 1. – Žid 1,1-6: Bůh promluvil skrze Syna: aby se přiblížil a ztotožnil s člověkem, vstupuje do našich vztahů. Výzva, abych i já prožíval plněji otcovství – k dětem nebo k svěřenému společenství!

Úterý 14. 1. – Žid 2,5-12: Ježíš opravdu podstoupil smrt za všechny lidi. Záchrana všech je v plánu Božím. Nebudu patřit k těm, kdo by nejraději omezovali spásu jen na hrstku věrných...

Středa 15. 1. – Žid 2,14-18: Láska, s jakou se náš Pán ztotožňuje s lidmi, nemá v jiných náboženstvích obdoby. Mám radost z této blízkosti – a dovedu ji předat dál?

Čtvrtek 16. 1. – Žid 3,7-14: Kdo je zatvrzelý, nevěřící, dokonce zlý, ten se sám vylučuje z Jeho lásky. Právě toto je odpadávání od živého Boha – a působí bolest jak lidskému společenství, tak tomu, kdo se pro lásku obětoval.

Pátek 17. 1. – Žid 4,1-5.11: Věčný odpočinek, který tak často vyprošujeme zemřelým, si vlastně připravujeme sami již zde na zemi: naší vírou, se kterou putujeme k Cíli...

Sobota 18. 1. – Žid 4,12-16: Ostrost, pronikavost Božího slova „do kloubů a morku“ kéž není otupena mou netečností. Vždyť ani nedostatek lásky ji nemůže ohrozit. Jeho Slovo zde prostě je!

Neděle 19. 1. – 1. čtení: Iz 62,1-5; 2. čtení: 1 Kor 12,4-11; evangelium: Jan 2,1-12